

отеглюватъ се за Сърбия.

Съ друго писмо отъ 15. X 1873 г. пише, че съставили ученическо дружество „Пробуждание“ за поучение и разпространяване народния духъ изъ тукашната младежъ. Съ писмо отъ 6. XI 1873 год. се оплаква, че власитѣ се мъчатъ да преобърнатъ тукашното училище на ромжнски езикъ, но е ходила депутация въ Букурещъ, която се явила и при руския и француски консули, които сж дали обещание, че ще си остане и за напредъ българско, та тукашнитѣ граждани се радватъ, че и сега излезли победители. Отъ 2. XII. 1873 год. се радва, че сърбитѣ сж взели друго направление, и че Милоевичъ, единъ отъ фанатазиранитѣ за Македония сърбинъ (българомразецъ) е билъ взелъ смегчающе положение. Това е добре, за да не печели неприятеля.

Съ писмо отъ 23. XII 1873 год. съобщава, че се научаватъ въ училището, че братътъ на Г. Каравеловъ щелъ да дойде за професоръ по обща история.

Съ писмо отъ 21. VI 1874 год. се оплаква на вуйча си, че народната камара въ Букурещъ е решила да отнеме земята на колониститѣ и да имъ се препродадатъ на ново и училищнитѣ приходи да се отнематъ.

Съ писмо отъ 27. VIII 1874 год. описва положението въ българско и въ родния имъ градъ Сливенъ, кждето презъ ваканцията е прекаралъ. Разправя какъ върви училището въ Сливенъ, за нѣкои близки роднини, какъ се отнасятъ турцитѣ съ българското население, данъцитѣ били много голѣми. Дѣдо Владика билъ много добъръ човѣкъ, но завладенъ отъ чорбаджиитѣ, отъ народа нищо не може да се разбере. Едни искатъ просвѣщение, други викатъ Русия, Сърбия. . . , трети революция, а други пѣкъ и хаберъ нѣматъ. Най-първитѣ поборници, които познавамъ, ми предлагатъ, че народа отъ вжтре трѣбва да се просвѣщава и после да се чака сгоденъ моментъ, когато Турция бжде въ война съ Сърбия, Черна гора и пр. Колкото за тебе